

יום ה', י"ט בטבת תשס"ט (15 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

לקוראי הדף הנאמנים השלום והברכה –

בתקווה שזאת תהיה סיום תקופת השתיקה ותחילת חידוש הדף, ראינו לנכון להקדיש הדף היום **לעם ישראל**, והחיילים שלו שנלחמים גופנית בחזית הקרב בעזה ובחזית העורף בכל יישובי הדרום – ואנחנו בתוך זה! – ורוחנית בכל מקום בעולם שבהם אנחנו נמצאים עם תפילותינו המתחלחלים כלפי מעלה, ה' ירחם!

אנחנו עדים להרבה דברים שעוברים על העם לאחרונה. שד האנטי-שמיות יוצא מהארון, מהחושך לתוך האור, מתחת לפני הקרקע למעל, מהנסתר אל הנגלה. מסתבר שבמומבאי **בית חב"ד** היה בשביל הרוצחים לא פחות מטרה מלכתחילה מאשר **שבאר שבע ואשדוד** ועוד הן מטרות לטילי החמאס/האיראנים בסיבוב הנוכחי בהמשך מלחמת הקוממיות הנערך כעת בארץ.

ומתוך כל החושך הזה, מתמצצמות ומאירות קרני אור. כמו החודש הזה, חודש **טבת**, בו החושך והאור בערבוביה שמתוך החושך הולך וגובר האור. המאמר הנ"ל, שהופיע לאחרונה בעלון "שיחת השבוע" מגלה לנו כמה אור באמת יש בנו, בעם ישראל – הן באבות, הן בבנים.

בשלוח פרח יפה לשבת, אנו מברכים כל בני ישראל באשר הם שם,
שבת שלום ומבורך,
ברברה, מרדכי וב"ב

"הנרות הללו אנו מדליקים"

[לא, לא טעינו. חיילנו, בכל החזיתות, הם באמת נרות שלנו, שמגרשים אף הרבה מן החושך!]

המערכה מול האוייב העזתי חושפת את העוצמות המיוחדות של העם היהודי ואת רוח ההקרבה ומסירות-הנפש, שנדמה היה כי דעכה במרוצת השנים. אנו רואים את הנכונות של חיילי צה"ל, בסדיר ובמילואים, להיכנס לרצועת עזה, לזירות הקשות והמסוכנות של מנהרות, מטענים, מלכודות, מתאבדים, ואיננו יכולים שלא להתפעל.

בדרך-כלל מקובל שרק שיעור מסויים מקרב אנשי המילואים מגיע בפועל לזימונים. כאן הייתה ההתייצבות מלאה. רבים שלא זומנו פנו מרצונם וביקשו להתנדב. וכדאי לזכור שמדובר בבעלי משפחות, אבות לילדים, אנשים שיש להם בית ומקום עבודה. הם יודעים שזו מלחמה קשה, שעלולים גם שלא לשוב ממנה (ישמרם ה' ויגן על כל אחד ואחד מהם), אבל רוח מסירות-הנפש גברה על כל השיקולים האלה.

"לו--עמי שמע לי ישראל בְּדֶרְכִי יְהִלְכוּ. כְּמַעַט אוֹיְבֵיהֶם אֶכְנֶיֶע וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי"

מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 16 ³⁹	(י-ם): 16 ²³	(ת"א): 16 ³⁸	(חיפה): 16 ²⁷
צאת השבת	(ב"ש): 17 ³⁸	(י-ם): 17 ³⁸	(ת"א): 17 ³⁹	(חיפה): 17 ³⁷

יום נעים ושבת שלום ומבורך!

פרשת השבוע: **"שמות"** [שמות א' 1-2]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

יום ה', י"ט בטבת תשס"ט (15 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

זה אותו עם שבימים כתיקונם נראה מפונק ובכייני. זו אותה חברה שאויבינו דימו כי היא מתפוררת. הם סברו שהעם היהודי איבד את הנכונות להילחם, והוא מוכן לסגת ולוותר תמורת שקט מדומה. כנגד זה הם טיפחו את מיתוס ה'שהידים', חינכו צעירים להתאבד כדי להרוג אחרים, ונטעו בלב בני-עמם תחושה שאם אך יהיו נחושים לסבול ולהתייסר, יכניעו את היהודים העייפים והרגישים לכל פגיעה.

המנהיגות וכלי-התקשורת תמכו, בהתנהגותם, בתחושה הזאת. הגמגומים מצד אחד ואיומי-הסרק מצד שני. הלחץ התקשורתי הבלתי-פוסק להיכנע לתביעות החמאס ולשלם 'כל מחיר' תמורת גלעד שליט. ההשלמה עם מציאות שבה ערים ויישובים נתונים לאורך שנים להתקפות טילים בלתי-פוסקות. אמירות ש'אין פתרון צבאי לטרור, אלא חייבים 'לדבר' עם המרצחים.

ופתאום בא הרגע, אולי בגלל הבחירות המתקרבות, שהמנהיגות חשה כי אי-אפשר להבליג עוד. ברגע שהיא קמה ואמרה דברים ברורים, היא מצאה מאחוריה עם נחוש כברזל. ברגע שהוחלט לצאת למערכה, התברר כי העם כולו מגויס למערכה ומוכן לסבול ולספוג ככל שיידרש, ובלבד שהמשימה תושלם עד תומה.

זה מוכיח שני דברים. עד כמה רפיסותן של הממשלה והתקשורת אינה מבטאת באמת את רוח העם; ושהעוצמות של העם היהודי קיימות בו במלוא עוזן, והן רק ממתונות לקריאה ולמנהיגות שתניף את הדגל הנכון; מנהיגות שתעורר את נקודת האמונה הטמונה בלב כל יהודי.

במערכה הזאת מסתמנת עוד נקודה מעודדת – הפוליטיקאים מניחים לאנשי הצבא לעשות את מלאכתם. זה היה מקור כל הצרות בעבר, שהמדינאים כבלו את ידיהם של אנשי הביטחון והכניסו שיקולים פוליטיים למערכת קבלת ההחלטות. על-פי התורה, בענייני ביטחון קובעים אנשי הביטחון, כשם שבענייני רפואה קובעים רופאים.

קשה היה שלא להתרגש מקריאתה של האם השכולה, אימו של החייל דביר עמנואלוף הי"ד, ההרוג הראשון במלחמה הזאת. היא ביקשה ממקבלי ההחלטות רק דבר אחר: "תנו לצה"ל לנצח. הניחו לחברים של דביר להשלים את המלאכה עד תומה". זו הייתה תחינתה, בתוך הכאב האישי הנורא שהיא שרויה בתוכו, כי היא יודעת שזה הדבר הנכון, ושלשם כך מסר בנה את נפשו.

מתקבל הרושם שצה"ל יודע את מלאכתו ואינו שבוי בססמאות-סרק ובתאוריות שמערבבות שיקולי ביטחון ופוליטיקה. מפקדי צה"ל מדברים מעט ועושים הרבה. לא תשמעו מהם את האמירות המטופשות 'אין פתרון לטרור', שכבלו את ידינו זמן רב. כשם שידעו להכניע את הטרור ביהודה ובשומרון, כך הם יודעים מה צריך לעשות כדי למגר את כוחות הרשע ברצועת עזה. אם

"לו-עמי שמע לי ישראל בְּדַרְכֵי יְהוָה. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אֶכְנֶיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי"

מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום חמישי בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 16 ³⁹	(י-ם): 16 ²³	(ת"א): 16 ³⁸	(חיפה): 16 ²⁷
צאת השבת	(ב"ש): 17 ³⁸	(י-ם): 17 ³⁸	(ת"א): 17 ³⁹	(חיפה): 17 ³⁷

יום נעים ושבת שלום ומבורך!

פרשת השבוע: **"שמות"** [שמות א' 1-2]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

יום ה', י"ט בטבת תשס"ט (15 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

רק יאפשרו להם לעשות את מלאכתם, ולא יעצרו אותה באמצע, יהיה ה' עמם ונצליח להכות את אויבינו ולהסיר את האיום מעל ראשנו. רק תנו להם לנצח.
[למאמר המקורי, ללחץ כאן]

"לו--עמי שמע לי ישראל בְּדַרְכֵי יְהוָה. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אֶכְנֶיֶע וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי"

מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום חמישי בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 16 ³⁹	(י-ם): 16 ²³	(ת"א): 16 ³⁸	(חיפה): 16 ²⁷
צאת השבת	(ב"ש): 17 ³⁸	(י-ם): 17 ³⁸	(ת"א): 17 ³⁹	(חיפה): 17 ³⁷

יום נעים ושבט שלום ומבורך!

פרשת השבוע: "שמות" [שמות א' 1-2]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.